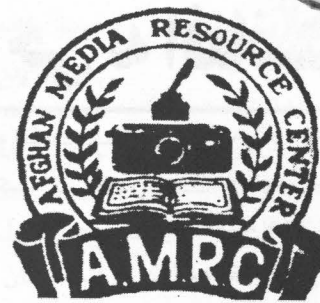




سال تاسیس ۱۳۷۹ هـ. ش

د افغانستان د ورځپاڼه

۱۱۴۹

د افغان نشراتي مرکز ملي خپلواکه ورځپاڼه

پاکستاني چارواکي ولې په قبایلي

سیمو کې د پوځي اقدام مخالفت کوي؟

واشنګټن پوسټ ورځپاڼې د دوشنبې پر ورځ په یوه تحلیلي مطلب کې له پاکستاني طالبانو سره د اسلام آباد د خبرواترو د پروګرام په اړه یو تحلیلي مطلب خپور کړی او لیکلې یې دي چې پاکستاني چارواکي له طالبانو سره د جګړې پر ځای روغې ته ډېر لېوال دي. په داسې حال کې په افغانستان کې له وسلوالو مخالفینو سره د خبرو په برخه کې د پاکستان ونډې ته د ډېر اهمیت په سترګه کتل کېږي، د واشنګټن پوسټ په تحلیل کې ۳ مخ

یوولسم کال - دویمه دوره، ۱۱۴۹ مه گڼه، پر له پسې ۲۲۲۳ گڼه د ۱۳۹۰ ل. د تلې ۲۷ مه - د چهارشنبې ورځ، د ۱۴۳۲ هـ ق ذوالقعدې ۲۲ مه ۲۰۱۱ د اکتوبر ۱۹ مه

افزایش حملات مرزی از خاک پاکستان

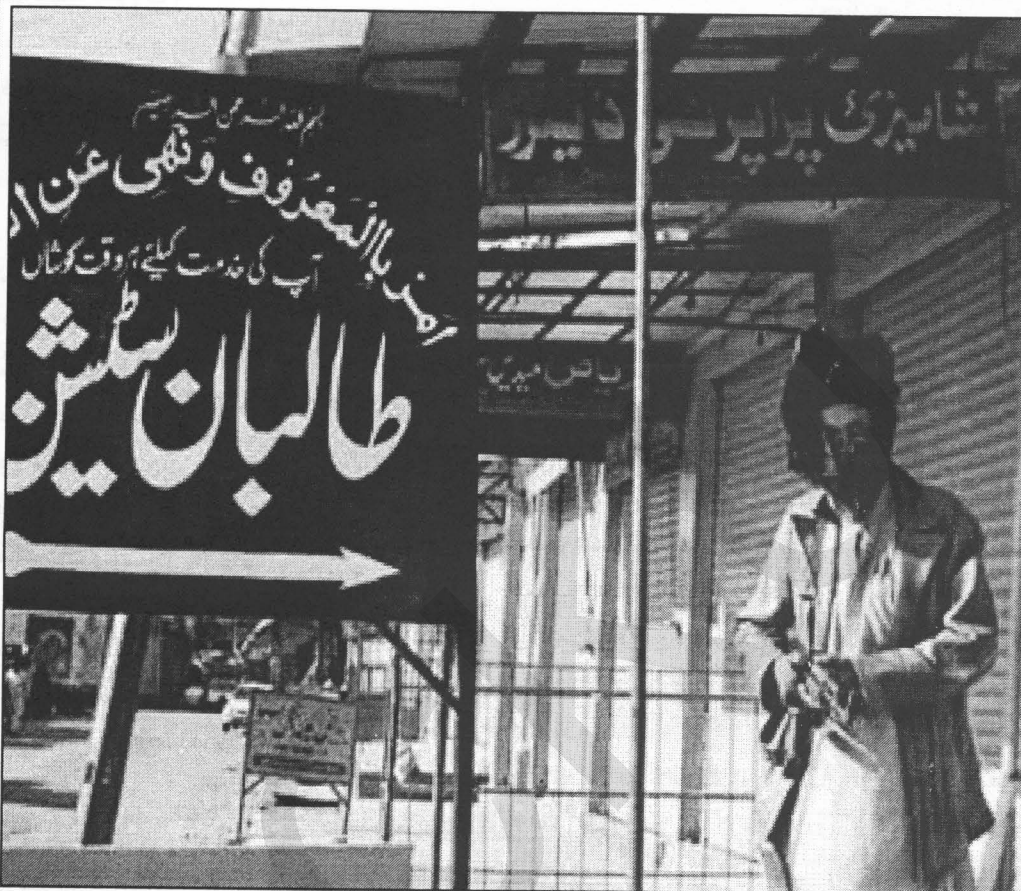
په ځینو وکیلانو پورې تړلیو وسلوالو د ننگرهار امنیت خراب کړی

په ملي شورا کې د ننگرهار یو شمېر استازي وايي، چې د دغه ولایت پر ځینو وکیلانو او پخوانیو جهادي قوماندانانو پورې تړلي یو شمېر غیر مسوولي وسلوالې ډلې په ناامنیو او اداري فساد کې لاس لري.

د مشرانو جرګې مشر او د ننگرهار استازي فضل هادي مسلمیار پرون د دې جرګې په عمومي غونډه کې وویل، د ننگرهار خلکو ورته ویلي، چې په دغه ولایت کې یو شمېر غیر مسوولي وسلوالې ډلې پیدا شوې، چې په ناامنیو، د ځمکو په غصب، د خلکو په وژنه او خورونه کې لاس لري.

د مسلمیار د معلوماتو له مخې، دغه نامسوولي وسلوالې ډلې د ملي شورا پر یو شمېر غړو پورې اړه لري.

دې وايي، چې د یادو نامسوولو وسلوالو فعالیتونو د مخنیوي په اړه یې ۳ مخ



مناطق قبایلي وزیرستان، پناهگاه طالبان و القاعده عنوان می شود؛ وزارت دفاع ایالات متحده امریکا گفته است که حملات مرزی طالبان از خاک پاکستان بر نیروهای امریکایی در افغانستان افزایش یافته است. سربازان امریکایی گفته اند که بعد از کشته شدن اسامه بن لادن این حملات افزایش چشمگیری داشته است. ایالات متحده امریکا و حکومت افغانستان معتقد اند، جنگجویان طالبان و القاعده در خاک پاکستان حملاتی را بر علیه نیروهای خارجی و دولت افغانستان طراحی می کنند. در مواردی، حتی سازمان استخباراتی پاکستان (آی. اس. آی) به شمولیت در این حملات و حمایت از آن متهم شده است. از سوی دیگر، پاکستان روز گذشته گفت که حکومت افغانستان و نیروهای امریکایی علیه مولوی فضل الله، از رهبران طالبان پاکستانی اقدامی نمی کنند. پاکستان ۳ ص

Afghan Wireless
Connecting Afghanistan



افغان بیسیر
د افغانستان نیټوونکی

www.afghan-wireless.com

له مونږ سره اړیکې وینئ: ۱۵۳ یا ۰۷۰۰۸۳۰۸۳۰

۷۵ پیسې

د ټولو لپاره

د ۳۷۵ افغانیو په بدل کې ۵۰۰ دقیقې د خبرو وخت.

د فعالولو لپاره #۱*۷۷۷* ډایل کړئ.

* شرطونه د پلي کیدو وړ دي

نگاهی به تاریخچه کمک های خارجی به افغانستان

افغانستان، تعهد درازمدت جامعه جهانی برای ادامه کمک ها به افغانستان و پلان مشخص برای بازسازی افغانستان، از موضوعات مهم این نشست بود.

کنفرانس لندن: در سال ۱۳۸۴ با اشتراک ۶۶ کشور و ۱۵ سازمان جهانی در بریتانیا برگزار شد؛ در این نشست، دولت افغانستان راهکار موقت انکشاف ملی افغانستان را معرفی کرد. توافقنامه افغانستان که بر بنیاد آن فعالیت، امنیت، حکومتمداری و حقوق بشر و انکشاف اقتصادی افغانستان را در ۵ سال مشخص می ساخت، در این نشست تصویب شد و برای عملی شدن این توافقنامه، یک مورد مشترک نظارت و انسجام تأسیس شد. تعهد بر راهکار انکشاف ملی افغانستان و محو مواد مخدر، از موضوعات دیگر این نشست بود.

کنفرانس روم: در سال ۱۳۸۶ در ایتالیا برگزار شد. در این نشست راهکار ملی بخش قضایی نهایی شد و جامعه جهانی تعهد کرد که افغانستان را در مسیر حاکمیت قانون و

کننده به افغانستان تعهد شد که تاکنون ۵۷ میلیارد آن پرداخت شده است.

بر بنیاد معلومات وزارت مالیه، از این کمک ها، ۵۱ درصد آن در بخش امنیت و متباقی آن، در بخش زیر بناها و زراعت در کشور، به مصرف رسیده است.

از سال ۱۳۸۰ تاکنون، ۱۰ نشست جهانی برای بازسازی و آوردن امنیت در افغانستان برگزار شده است. کنفرانس بن: در ماه قوس سال ۱۳۸۰، در بن آلمان برگزار شد و در این نشست، روی ایجاد اداره موقت، استقرار نیروهای خارجی در افغانستان و تأسیس کمیسیون قانون اساسی فیصله شد.

کنفرانس توکیو: در ماه دلو ۱۳۸۱ برگزار شد و در این نشست، روی بازسازی و توسعه افغانستان تأکید شد و نیز، جامعه جهانی بر اهمیت چارچوب مشخص و جامعه اقتصاد کلان پولی در افغانستان تأکید کردند.

کنفرانس برلین: در سال ۱۳۸۳ در آلمان برگزار شد و تعهد کشورهای کمک کننده به منظور بازسازی

شوروی تقاضای کمک کرد.

از سال ۱۳۳۹ تا ۱۳۴۹، افغانستان ۵۰ درصد کمک های خارجی اش را از شوروی سابق، ۳۰ درصد از ایالات متحده آمریکا و متباقی را از دیگر نهادها مانند بانک جهانی و بانک انکشاف آسیایی دریافت می کرد. در این سال ها خشکسالی، کاهش تولیدات زراعتی، قحطی و اقتصاد متمرکز سبب شد، تا وابستگی کشور به کمک های خارجی افزایش یابد.

پس از سال ۱۳۵۷ و تسلط حکومت طرفدار شوروی در افغانستان، کمک های غربی به کشور کاهش یافت و یا هم قطع شد و در عوض کمک های اتحاد شوروی به افغانستان افزایش یافت و میزان قرضه های افغانستان از اتحاد شوروی در دهه هفتاد خورشیدی، تا ۱۱ میلیارد دالر رسید.

با این همه، جریان کمک های رسمی پس از سقوط حکومت داکتر نجیب به افغانستان متوقف شد.

با ایجاد اداره موقت و از سال ۲۰۰۲ تا سال ۲۰۱۱ میلادی، جامعه جهانی ۹۰ میلیارد دالر را در جریان نشست های جهانی برای تأمین امنیت و بازسازی افغانستان وعده کردند که از این میان، ۶۹ میلیارد آن به گونه رسمی از سوی کشورهای کمک

افغانستان برای نخستین بار کمک مالی را از سوی کمپنی هند شرقی در زمان تسلط بریتانیا بر هند به دست آورد. هر چند این کمک در آن زمان افغانستان را در رده کشورهای وابسته به خارجی قرار نداد، اما پس از آن وابستگی کشور به کمک های خارجی بیشتر شد.

در زمان شاه امان الله خان درآمد داخلی از مالیات بر محصولات زراعتی به دست می آمد که ۶۰ درصد درآمد داخلی را تشکیل می داد، اما پس از آنکه درآمدهای دولت از محصولات زراعتی تا ۱۸ درصد کاهش یافت، وابستگی کشور به کمک های خارجی بیشتر شد و شاه امان الله خان تلاش نمود، تا از کشورهای دیگر به ویژه فرانسه در بخش زیربناها و معارف کمک بگیرد که بر بنیاد این کمک ها، مکتب های استقلال، ملالی، امانی و حبیبیه از سوی فرانسه، آلمان و ایالات متحده آمریکا ساخته شد.

در زمان صدارت محمد داوود در سال ۱۳۳۹، اقتصاد کشور از عوامل جنگ سرد متأثر شد و در این زمان داوود خان از ایالات متحده آمریکا و

امریکا ساعت دارد و طالبان زمان!

قسمت سوم — منبع: نیوزویک — ترجمه: شعیب افغان

همه تلاش بوده، مشغول است، شبه نظامیان طالبان در حال مبارزه برای سرزمین های خود هستند. برخی از این شبه نظامیان از زمان تأسیس این گروه شبه نظامی در سال ۱۹۹۴ مشغول به جنگ بوده اند و دستکم تعدادی نیز، کهنه کاران جنگ علیه اشغال افغانستان توسط شوروی در دهه ۱۹۸۰ هستند. اکنون آنها از آغاز خروج ارتش امریکا از افغانستان، قوت قلب پیدا می کنند. ملا عبدالجبار، یک قوماندان جزء طالبان در ولایت هلمند افغانستان اظهار داشت: ما هنوز خود را آماده نکرده ایم، اما دشمن هم اکنون در حال ترک افغانستان است. ست جونز، یک کارشناس جنگ افغانستان در امریکا اظهار

به سربازان امریکایی تأکید داشت که انتظار دارد، تا پایان امسال شاهد پیشرفت های مثبت باشد و از طرف دیگر، مطمئناً طالبان از مواضع مستحکم خود در جنوب و شرق افغانستان و حتا از ولایت قندهار که محل تولد این گروه است، عقب نشینی کردند، اما این دستاوردها اغلب به نفع حملات خیره کننده شبه نظامیان در کابل مورد غفلت قرار گرفته اند؛ حملاتی شامل حمله به هتل انترکانتیننتال کابل در ماه جون به سبک حملات بمببی هند، محاصره ۲۰ ساعته سفارت امریکا در کابل به تاریخ ۱۳ سپتمبر و ترور برهان الدین ربانی رئیس جمهور سابق افغانستان توسط یک بم گذار انتحاری در تاریخ ۲۰ سپتمبر. در حالی که امریکا به بحث درباره اینکه آیا افغانستان شایسته این

نتایج نظرسنجی ها نشان می دهد که حق با وی است. مسأله حساسیت برانگیز برای کاندیداهای جمهوریخواه این است که آیا می توانند، راهی بیابند برای اینکه بدون آنکه متهم به ضعیف بودن در زمینه امنیت ملی شوند، بر این دیدگاه صحنه بگذارند، یا خیر. واضح است که تعهد امریکا به افغانستان در روز انتخابات ریاست جمهوری در سال ۲۰۱۲ مسأله ای تعیین کننده خواهد بود. کاخ سفید پیش از آن ناامیدانه می خواهد، پیشرفت حقیقی را در افغانستان نشان دهد. ماه جون گذشته هنگامی که رابرت گیتس، وزیر دفاع سابق امریکا از پایگاه های نظامی این کشور در افغانستان بازدید کرد، مکرراً

دلوی او بینونکی خدای به نامہ

سرمقاله

تدویر کنفرانس های بین المللی و عدم کاهش چالش های داخلی

سلسله تدویر کنفرانس ها به منظور بهبود اوضاع امنیتی به سطح منطقه و بین المللی نه تنها در طول ده سال گذشته در کشورهای مختلف اعم از همسایه و منطقه دایر گردیده، بلکه در سطح بین المللی نیز هر از گاهی چنین نشست ها در نقاط مختلف جهان صورت گرفته است. در این کنفرانس ها نه تنها نظریات و پیشنهادهای گونه گون پیرامون اوضاع سیاسی، امنیتی، اقتصادی و اداری افغانستان از طرف نماینده گان کشورهای اشتراک کننده ارایه گردیده، بلکه یک سلسله انتقادات جدی نیز از کارکردهای حکومت افغانستان نیز، صورت گرفته است. اما پیامدها و نتایج چنین کنفرانس ها طبق معمول در چارچوب ساختارهای دیپلوماتیک باقی مانده است. نه انتقادات اشتراک کننده گان این کنفرانس ها مبنی بر کاهش معضل مواد مخدر و نه پیرامون بهبود فساد اداری تطبیق شده و نه پیشنهادهای آنها به خاطر بهبود اوضاع امنیتی کشور جامعه عمل پوشیده است.

به سلسله تدویر چنین کنفرانس ها قرار است در اواسط ماه آینده خورشیدی کنفرانسی در شهر استانبول ترکیه دایر گردد. اما نشست اخذ آماده گی های لازم برای کنفرانس استانبول در اخیر ماه میزان سال روان خورشیدی در شهر کابل با حضور مقام های بلندرتبه تمام کشورهای اشتراک کننده و هم چنان کشورها و سازمان های ناظر صورت می گیرد.

به گفته کریستین وولف رئیس جمهور آلمان این کنفرانس که روی همکاری های منطقه یی و عدم مداخله همسایه گان در امور داخلی افغانستان دایر می گردد، شاید مانند سایر کنفرانس های قبلی روی ایجاد امنیت یک سلسله نظریات و پیشنهادهایی از طرف اشتراک کننده گان جلسه ارایه گردیده و انتقادات جدی و شدید اللحی نیز، از مداخله همسایه گان در امور داخلی افغانستان به عمل آید و جلسه طبق معمول با صدور قطعنامه یی مبنی بر عدم مداخله همسایه گان، به پایان برسد. ولی با این همه مصارف و ضیاع وقت، چقدر این فیصله ها جامعه عمل خواهد پوشید، سوالی است که نه در گذشته ها به آن وقعی گذاشته شده و نه شاید در آینده ها تطبیق آنرا کسی تضمین نماید.

از آنجایی که هدف اساسی این کنفرانس بهبود و تقویت همکاری میان کشورهای آسیایی جهت دستیابی به فضای اعتماد و امنیت پایه دار در منطقه می باشد، باید در تطبیق فیصله های پیرامون عدم مداخله کشورهای همسایه در امور داخلی افغانستان، باید از کشورهای همسایه تضمین بین المللی اخذ گردد، تا در صورت تخلف از مواد مندرجه چنین فیصله نامه ها، کشور متخلف محکوم گردیده به کیفر اعمالش برسد.

در غیر این صورت، شاید قطعنامه هیچ کنفرانسی مورد تطبیق قرار نگرفته و جز ضیاع وقت نتیجه و پیامدی در قبال نداشته باشد.

از این رو تدویر کنفرانس ها نباید نمایشی بوده، بلکه تصامیمی که اتخاذ می گردد، جنبه عملی داشته باشد.

داشت که این عجله برای خروج از این کشور، به هیچ وجه خوب نیست. وی در تحلیل چارچوب زمانی بارک اوباما برای خروج از افغانستان که ماه می گذشته منتشر شد، هشدار داد: همان طور که یک قرن پیش وینستون چرچیل در جریان درگیری های بریتانیا در جبهه شمال غربی شاهد بود، زمان در این منطقه با واحد دهه شمارش می شود و نه ماه یا سال. این مفهومی است که برای غربی ها به آسانی قابل پذیرش نیست. با وجود آنکه طالبان ممکن است، سرسخت باشد، اما ضعف های جدی نیز دارد. در یک مورد می توان گفت که آنها تقریباً به طور کامل وابسته به پناهگاه های امن خود در پاکستان یعنی جایی که رهبران شان آزادانه زنده گی می کنند، هستند. ادامه دارد

افزایش حملات مرزی ...

معتقد است، مولوی فضل الله در سال ۲۰۰۹ از دره سوات متواری شده و در مناطق شرقی افغانستان پناه گزیده است. جورج لیتل، سخنگوی وزارت دفاع ایالات متحده آمریکا روز گذشته گفت که در ماه های جون و اگست سال روان، حملات مرزی شورشیان افزایش یافته است. وزارت دفاع ایالات متحده آمریکا جزییات بیشتری در این رابطه ارایه نکرده است و این حملات را به کشته شدن رهبر شبکه القاعده در نزدیکی پایتخت اسلام آباد به تاریخ دوم ماه می، نیز مرتبط ندانسته است. نیروهای آمریکایی می گویند، بعد از کشته شدن اسامه بن لادن، حملات مرزی از خاک پاکستان افزایش یافته است، اما سربازان آمریکایی مستقر در ولایت مرزی پکتیکا در شرق افغانستان به روزنامه نیویارک تایمز گفته اند که بعد از ماه می سال روان به این سو شلیک راکت از خاک پاکستان به صورت بی سابقه افزایش یافته است. نیویارک تایمز روز گذشته به نقل از افسران ارتش ایالات متحده آمریکا گزارش داد که هنوز واضح نیست که حدود ۱۰۷ راکت فیر شده از خاک پاکستان کار شورشیان بوده یا اینکه انتقام جویی ارتش پاکستان بوده است. به گزارش این روزنامه، از ماه می به اینسو حدود ۱۰۲ حمله مرزی بر پایگاه های نیروهای ایالات متحده آمریکا در ولایت پکتیکا صورت گرفته است، در حالی که سال گذشته در همین دوره زمانی این حملات ۱۳ مورد بوده است. گزارش نیویارک تایمز افزوده است که هرگاه نیروهای آمریکایی در این رابطه با ارتش پاکستان تماس می گیرند، آنها می گویند که از چنین حملاتی آگاه نیستند و حتا آن را نمی بینند. هرچند که برخی این حملات از موقعیت های نزدیک به پوسته ارتش یا نیروی مرزی پاکستان صورت می گیرد. در گزارش نیویارک تایمز آمده است که با توجه به مهارت و هماهنگی یی که در این حملات دیده می شود، برخی افسران نیروهای آمریکایی

عمیقاً مظنون اند که نیروهای ارتش یا سازمان استخبارات پاکستان در این حملات دست دارند. مقام های حکومت افغانستان نیز چند بار گفته اند که راکت های فیر شده از خاک پاکستان بر ولایت های سرحدی افغانستان تلفاتی بر جای گذاشته و مردم را آواره کرده است. اما اخیراً حامد کرزی این حملات را براساس گزارش های تایید نشده عنوان کرد.

نگاهی به تاریخچه کمک ها ...

عدالت کمک می کند.

کنفرانس پاریس: در سال ۱۳۸۷ در پاریس برگزار شد. در این نشست، جامعه جهانی همکاری و پشتیبانی شان را از نخستین راهکار انکشاف ملی افغانستان اعلام کردند. تقویت ادارات و توسعه اقتصاد افغانستان به ویژه در بخش های زراعت و انرژی، از تعهدات جامعه جهانی به افغانستان در این نشست بود.

کنفرانس هاگ: در سال ۱۳۸۸ در هالند برگزار شد. تقویت حکومتداری خوب، گسترش رشد اقتصادی، تقویت امنیت، افزایش همکاری های منطقه یی، پیشبرد عملیات قوای نظامی علیه شورشیان، پیشکش پالیسی جدید دولت افغانستان برای مصالحه با طالبان، از موضوعات مهم نشست هاگ بود. در این نشست، آمریکا در راهکار جدیدش بر افزایش کمک های مالی و پرسونل نظامی به افغانستان تأکید کرد.

کنفرانس لندن: نشست دوم لندن در سال ۱۳۸۸ در بریتانیا برگزار شد. از اهداف مهم این نشست، انتقال مسوولیت های امنیتی به نیروهای افغانستان به شمار می رفت.

کنفرانس کابل: در سال ۱۳۸۹ برای نخستین بار با حضور جامعه جهانی در کابل برگزار شد. در این نشست، دولت افغانستان برای بهبود روند توسعه، حکومتداری و امنیت، برنامه ها را ارایه کرد و نیز، از جامعه جهانی خواست ۵۰ درصد کمک ها را از طریق بودجه دولت افغانستان به مصرف برساند.

کنفرانس لیزبون: این نشست در سال ۱۳۸۹ در پرتگال برگزار شد. حضور مأموریت ناتو در افغانستان از موضوعات کلیدی این نشست بود و نیز، پلان های ترانزیتی، برنامه های آموزشی کارمندان مبارزه با مواد مخدر و تهیه تجهیزات به نیروهای افغانستان و امضای تفاهمنامه همکاری های درازمدت میان متحدان و افغانستان موضوعات عمده این نشست را

تشکیل می داد.

در این ۱۰ نشست جهانی، ۹۰ میلیارد دالر به افغانستان تعهد شد که تنها ۵۷ میلیارد آن تا کنون به افغانستان پرداخت شده است. کشورهای که بیشترین پول را به افغانستان کمک کرده اند، به ترتیب زیر است:

کشور	تعهد	پرداخت
امریکا	۴۴،۳۵۶ میلیارد دالر	۳۸،۱۱۸ میلیارد دالر
جاپان	۳،۱۵۲ میلیارد	۳،۱۵۲ میلیارد
اتحادیه اروپا	۲،۸۸۳ میلیارد	۲،۵۹۴ میلیارد
بانک انکشاف آسیایی	۲،۲۶۹ میلیارد	۱،۰۰۵ میلیارد
بریتانیا	۲،۲۲۲ میلیارد	۲،۲۲۲ میلیارد
بانک جهانی	۲،۱۳۷ میلیارد	۱،۷۰۰ میلیارد
آلمان	۲،۱۳۰ میلیارد	۷۶۲ میلیون
هند	۱،۵۱۶ میلیارد	۷۵۹ میلیون
کانادا	۱،۲۵۶ میلیارد	۱،۲۵۶ میلیارد
هالند	۱،۰۱۵ میلیارد	۱،۰۱۵ میلیارد

کشورهایی که به افغانستان تعهد کمک کرده اند، اما هیچ پولی نپرداخته اند:

برازیل با تعهد ۳ میلیون دالر، کرواسی ۲ میلیون دالر، مصر یک میلیون، مالتا یک میلیون، عمان ۱۱ میلیون، قطر ۳۰ میلیون، سلواکیا ۵ میلیون، تایوان ۳۳ میلیون، ویتنام ۳،۴۶ میلیون.

میزان وابستگی افغانستان به کمک های جامعه جهانی از ۶۰ سال بدین سو پیشینه دارد، اما از سال ۱۳۸۱ و پس از سقوط طالبان؛ افغانستان یکی از بزرگترین دریافت کننده گان کمک های جامعه جهانی به شمار می رود.

بر بنیاد آمارهای وزارت مالیه، هم اکنون میزان وابستگی افغانستان به کمک های جامعه جهانی، ۷۱ درصد میزان تولیدات داخلی را تشکیل می دهد که بالاترین میزان کمک های جامعه جهانی به شمار می رود.

اما سؤال اینجاست که آیا کمک های جامعه جهانی در افغانستان به گونه درست آن به مصرف رسیده است یا خیر؟

شماری از کارشناسان بر این باور اند که بیشتر کمک های جامعه جهانی در افغانستان، حیف و میل شده اند و به گونه یی که انتظار آن می رفت، این کمک ها در بازسازی افغانستان مؤثر نبوده اند.

نبود ظرفیت در نهادهای دولتی، فساد اداری، عدم هماهنگی میان دولت افغانستان و کشورهای کمک کننده در عملی شدن پروژه ها و چندین دست شدن قراردادهای، از علت های عمده یی هستند که سبب شده است، بخش زیادی از کمک های جامعه جهانی در افغانستان، حیف و میل شود.

شماری از کارشناسان اقتصادی و مسوولان اتاق تجارت و صنایع بر این باور اند که بیشتر کمک های جامعه جهانی از طریق انجوها در بخش های زیربناها، ساختمان سازی، جاده سازی و دیگر پروژه ها در افغانستان مصرف شده است.

به باور آگاهان ۸۰ درصد کمک ها بر زنده گنی و اقتصاد مردم عادی اثری نداشته است و نهادهای کمک کننده بیشتر پروژه ها و به ویژه پروژه های بزرگ را با شرکت های خارجی قرارداد کرده اند که در نتیجه چندین دست شدن قراردادهای، تنها ۳۰ تا ۵۰ درصد پول در این پروژه ها مصرف شده است و از ۵۰ تا ۷۰ درصد پول بدون اینکه در افغانستان به مصرف برسد، دوباره به دست خارجی ها می رسد.

به گزارش شبکه اطلاع رسانی، اکنون با استفاده از کمک های جامعه جهانی بیش از ۴ هزار کیلومتر جاده در افغانستان قیرریزی شده است و بیش از ۳۵ درصد مردم از انرژی برق بهره مند شده اند، اما انتظار می رفت، بیشتر از این پروژه ها در افغانستان عملی شود.

اکنون قرار است، پس از ۱۰ سال و برای دومین بار نشست در بن برگزار شود که گفتگوهای صلح و نقش جامعه جهانی پس از سال ۲۰۱۴ میلادی در آن به بررسی گرفته شود.

پاکستانی چارواکی ولی په قبایلی سیمو کی ...

یادونه شوې ده چې پاکستان په افغانستان کې د سولې د راوستو په هڅو کې ګډون ته ډېر لېوال نه ښکاري. پاکستانی چارواکو په خپلو وروستیو څرګندونو کې دا نظریه چې په قبایلي سیمو کې د ډېره افراطي وسلوالو ډلو پر ضد باید پوځي اقدام وشي، په ډاګه رد کړې ده. واشنگتن پست ورځپاڼه لیکي، په داسې حال کې چې په پاکستان کې د طالبانو له ډلو سره د حکومت له چلند څخه د واشنگتن نارضايتي ورځ تر بلې زیاتېږي، داسې ښکاري چې پاکستانی چارواکی د وسلوالو مخالفینو مقابلې ته لږه لېوالتیا او ډېر دې ته تمایل لري چې روغه ورسره وکړي. د پاکستان سیاسي مشرانو څه وخت مخکې د ټولو ګوندونو په غونډه کې په خپل پرېکړه لیک کې نه یوازې دا چې تروریزم یې ونه غاڼده، بلکې له وسلوالو سره د سولې وړاندیز یې هم وکړ. داسې ښکاري چې دا پرېکړه لیک د پاکستان د ځواکمن پوځ له خوا چې مشرانو یې کنفرانس ته وینا وکړه، هم تایید شوی دی. ورځپاڼې د سیاسي چارو د کارپوه او ژورنالیست رحیم الله یوسفزي نظر رااخیستی چې وایي، د ټولو ګوندونو د کنفرانس ګډونوالو ټولو د پوځ پر پله پل کېښود او څرګنده شوه چې پوځیان د افراطي وسلوالو پر ضد پوځي عملیاتو ته هېڅ راز تمایل نه لري. له غونډې وروسته پاکستانی سیاسي مشرانو او امنیتي چارواکو په خپلو مرکو کې وویل، پاکستانی طالبان د افغان طالبانو یوه څانګه ده او دومره درې وړې شوې چې اوس د قومي مشرانو او دیني عالمانو په منځګړتوب سوله نه شي ورسره کېدای.

په ځینو کیلانو پورې تړلیو وسلوالو د ننگرهار امنیت ...

د ننگرهار له سیمه ییزو چارواکو سره خبرې کړې دي.

خو ده ونه ویل، چې دغه وسلوالې ډلې د ملي شورا د کومو غړو اړوند دي او د ننگرهار چارواکو یې په اړه څه ویلي دي.

په مشرانو جرګه کې د ننگرهار استازی لطف الله بابا هم په نوموړي ولایت کې د غیر مسوولو وسلوالو ډلو د شتون پخلی کوي.

دی وایي، چې دغه غیر مسوول وسلوال د ننگرهار په دولتي ادارو او په ځانګړې ډول د ګمرک په اداري فساد او ځینو نورو نا امنیو کې لاس لري.

په ولسي جرګه کې د کوچیانو استازی او د ننگرهار اوسېدونکی شېرعلي احمدزی بیا وایي، دغه ډلې، چې د وسلوالو کسانو شمېر یې شاوخوا لسوزرو ته رسېږي، په ځینو پخوانیو جهادي قوماندانو پورې اړه لري.

په ولسي جرګه کې د ننگرهار استازې لیلما ولي حکمي هم وایي، چې په دغه ولایت کې له تېرو څو کلونو راپه دېخوا دغه وسلوالې ډلې شتون لري.

له بلې خوا د ننگرهار د والي ویاند احمد ضیاء عبدالزي که څه هم د کومې ځانګړې ډلې یا شخص نوم وانه خپست، خو دا یې ومنله، چې یو شمېر وسلوالو په ښار کې امنیت له ګواښ سره مخ کړی دی.



Afghan Wireless
Connecting Afghanistan
With Improved Coverage!

افغان بیس
د افغانستان نېټوونکی
سره ښه پوښښ

هر چیرې چې وغواړئ افغان بیسیم له تاسو سره دی! سره ښه پوښښ!

له مونږ سره اړیکې ونیسئ: ۱۵۳-۰۷۰۰۸۳۰۸۳۰ www.afghan-wireless.com



Afghan Wireless
Connecting Afghanistan

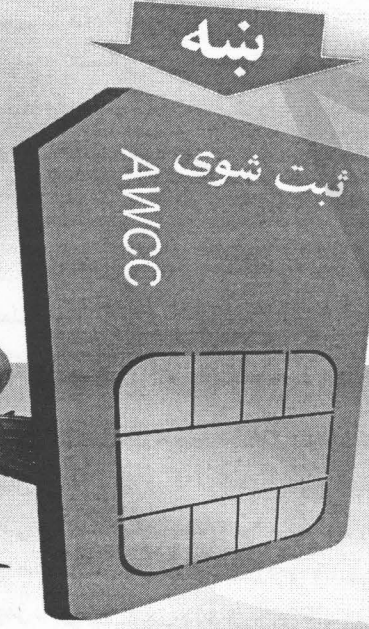


افغان بیس
د افغانستان نېټوونکی

www.afghan-wireless.com

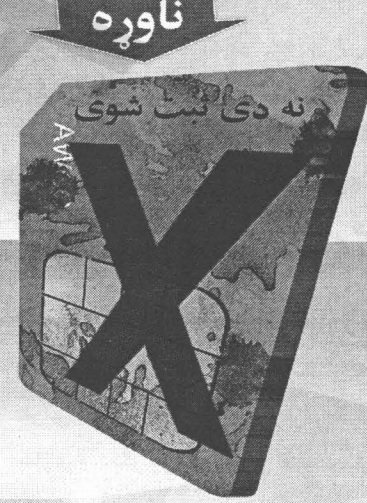
ستاسو د سیمکارت راجستر او ثبتول اړین دي

ښه



ثبت شوی
AMCC

ناوړه



نه دی ثبت شوی
AM

ملگریه! د سیمکارت د ثبتولو او زموږ د خدماتو او وړاندیزونو د پرله پسې کارونې په موخه د افغان بیسیم تر ټولو نږدې رسمي پلورنځي ته ورشئ.

په یاد ولرئ چې د ثبتولو لپاره خپل عکس او د پیژند پانې (تذکرې) یوه کاپي د خان سره ولرئ.

د زیاتو معلوماتو لپاره د ۱۵۳ شمېرې سره اړیکې ونیسئ.

معيار های بين المللی حقوق بشر برای تطبیق قوانین

دستگیری: هیچ کس نباید معروض به دستگیری خودسرانه و یا توقیف شود.

این پیام از طرف کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان تقدیم گردید



ERADA DAILY Afghan Media Resource center Establisher and Concessionaire: Haji sayed Daud Editor in chief: Farhat yar Editor: Khadem Ahmad Pashto Editor: Mojiburahman Amiri Designer: Eng. Mohammad Jamil Amiry Address: Behind Baree kout-cinema, first street of karti-e-char Email: erada.daily@yahoo.com	ادیتور پښتو: معجب الرحمن امیری موبایل: ۰۷۰۸۸۸۷۰۶۶- دیزاین: انجنیر محمد جمیل "امیری" همکار تخنیکي: محمد جمیل "احمدی" مسوول توزیع و بازار پلې: عبدالسمیع ۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴ ایمیل: erada.daily@yahoo.com آدرس: د همزنگ، عقب سینمای بریکوت، سرک اول کارته چهار.	مرکز نشرات افغان روزنامه ملی اراده موسس و صاحب امتیاز: حاجی سید داؤد مدیر مسوول: استاد مرتضی فرح تیار موبایل: ۰۷۹۷۲۵۳۱۶۴- Farhatyarm@yahoo.com معاون: خادم احمد موبایل: ۰۷۰۰۵۹۶۲۰۵- Khadem.kabul@yahoo.com	حق الاشتراک: قیمت یک شماره: (۵) افغانی سالانه: ۲۰۰۰ افغانی شش ماهه: ۱۰۰۰ افغانی برای موسسات و سفارتخانه ها: سالانه ۳۰۰۰ دالر امریکایی شش ماهه ۱۵۰۰ دالر امریکایی	اراده ورځپاڼه یوازې د سرلیکنې ننگه کوي، نورې لیکنې د لیکوال خپل نظر دي، ورځپاڼه یې مسوولیت پر غابره نه اخلي.
---	--	---	---	---